

V A Š K I N U K A S

Vaškų gimnazijos laikraštukas. 2016 m. spalįs

ŠIAME NUMERYJE SKAITYKITE:

- *Mokytojų diena. Prisiminkim jaunas dienas*
- *Tapti mokytoju? Ne... O gal?*
- * Naujokai jau įsiliejo į Vaškų gimnaziją*
- *Krikštytos penktokams ir trečiokams gimnazistams*
- *Helovinas pavergė mokinių širdis*
- *Profilinis mokymasis trečiokų akimis*
- *Jei nori būti laimingas...*

Redaktorės žodis

Sveiki visi! Prasidėjo dar vienas mokslo metų mėnuo. Atšalo orai ir pradėjo dažniau lyti lietus, kai kur net snigo! Naujokai jau priprato prie gimnazijos, o mokytojai, kadaise buvę mokiniais, prisiminė mokyklos numindžiotus koridorius ir jaunas dienas. Įvyko penktokų ir trečiokų gimnazistų krikštytos, linksmi praleidome Mokytojų dieną. Pasivaržėme ir išbandėme jėgas tarpklasinėse krepšinio varžybose. Visas šio mėnesio smagybės vainikavo pirmą kartą rengtas Helovino uždaras vakarėlis. Tikiuosi, kad Jums patiks šio mėnesio laikraščio numeris. Gero skaitymo!

III g klasės mokinė Dalia Lukošūnaitė

Mokytojau,

Tu gimei tą akimirką, kai klausimas išsiveržė iš vaiko burnos. Buvai daug kuo ir daug kur.

Tu – Sokratas, raginantis jaunimą pažinti pasaulį per klausimus.

Tu – H. K. Anderseną, daugybėje pasakų atskleidžiantis tiesą.

Tu – M. Kolins, kovojanti už kiekvieno vaiko teisę į mokslą.

Tu priklausai tai grupei mokytojų, kurių veidai ir vardai greitai pamirštami, tačiau pamokos ir asmenybės mokinių darbuose išlieka ilgai.

Tau per vieną dieną tenka pabūti aktoriumi, draugu, slauge, gydytoju, treneriu, pamestų daiktų ieškotoju, pinigų skolintoju, taksistu, psichologu, tėvu, pardavėju, politiku, paslapčių saugotoju.

Tu – paradoksas. Geriausiai kalbi atidžiai klausydamas.

Tavo didžiausi gabumai – iš mokinių pagarbiai priimti tai, ką jie duoda.

Tavo tikslas – ne materialios vertybės, nors visada ieškai mokiniuose slypinčių lobių. Nuolatos bandai išvelgti ir padėti prasmingai panaudoti kartais giliai po pralaimėjimų griuvėsiais pasislėpusius gabumus. Gydytojas suteikia žmogui progą gyventi per vieną stebuklingą akimirką, o Tu gali stebėti atgimstančią vis naujais klausimais, mintimis ir draugystėmis asmenybę. Auklėtojas ir mokytojas žino, jog su meile ir tiesa kuriamas jo kūrinys liks. Laimei, turi puikius sąjungininkus: Intelektą, Smalsumą, Tėvų paramą, Individualumą, Kūrybingumą, Tikėjimą, Meilę ir Juoką. Visi jie atkakliai Tave remia. Tavo praeitis kupina prisiminimų. Dabartis – viliojanti, pilna nuotykių ir smagumo, nes Tau leista prisiliesti prie ateities.

(Pagal J. W. Schlatter)

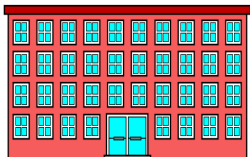

Akimirkos iš Mokytojų dienos

PRISIMINKIM JAUNAS DIENAS

Praūžė Mokytojų diena. Vyriausieji gimnazistai pavadavo mokytojus, tapo gimnazijos valdžia. Kad mokytojams neprailgtų laikas laukiant pamokų pabaigos, trečiokai gimnazistai parengė anketą „Prisiminkim jaunas dienas“. Kiek diskusijų, kiek malonių prisiminimų, kiek juoko ir kiek emocijų užvirė prie kavos puodelio. Kiekvienas mokytojas turėjo galimybę išreikšti savo nuomonę, prisiminti savo, kaip buvusio mokinio, išdaigas, bausmes, džiaugsmus. Sakinys į anketą, vėl dalijimasis prisiminimais, kavos gurkšnis ir vėl prisiminimai. Vis tik gera buvo būti mokiniiais. Pasidžiaukime kartu mūsų mokytojų prisiminimais apie mokyklą.

AR MĖGOTE EITI Į MOKYKLĄ? KODĖL?

Inga Lauksėdienė: „Mėgau, nes gerai sekėsi mokslai, turėjau daug draugų“. Eglė Aniūnienė: „Patiko geri įvertinimai“. Inga Račkauskienė: „Labai, nes visi ėjo“. Zina Kirkilaitė: „Privalejau...“. Nijolė Magelinskienė: „Labai, nes norėjau daug išmokti“. Dalia Remeikienė: „Mėgau, nes buvo įdomu bendrauti su klasės draugais, kartu su mokytojais keliauti po Lietuvą“. Vaida Lipinskienė: „Kartais... Iš ryto beveik visada nemėgau, o po pietų man mokykloje patikdavo“. Nida Butėnienė: „Mėgau, bet kartasi tingėdavau, nes norėdavau pamiegoti“. Rima Bielskienė: „Taip, iki kokios 10 klasės, nes ten buvo draugai, pramogos“. Kristina Prakopienė: „Labai mėgau, nes turėjau draugų, kurie toliau nuo manęs gyveno, tad tik mokykloje susitikdavau ir po pamokų dažnai joje užsibūdavau. O po pamokų lydėdavom viena kitą namo, skaičiuodamos elektros stulpus ☺“. Ingrida Bernadišiūtė: „Būdavo dienų, kai nenorėdavau eiti į mokyklą, nes vykdavo neįdomios pamokos...“. Ingrida Beinorienė: „... šeštadieniais labai nenorėdavau eiti“. Jurgita Vaitiekūnienė: „Taip, mėgau, ten buvo daug gerų draugų ir mylima, jauki mokytoja“. Neringa Pagojienė: „Labai mėgau, nes ėjau į sporto klasę, visi klasiokai kažką sportavo, aš 12 metų žaidžiau rankinį. Daug su klase keliavome.“

KOKIA BUVO MĖGSTAMIAUSIA/NEMĖGSTAMIAUSIA PAMOKA?

Inga Lauksėdienė: „Lietuvių k./ Fizika, chemija“. Eglė Aniūnienė: „Lietuvių k., rusų k./ Chemija“. Zina Kirkilaitė: „Fizika, braižyba/ Rusų k. (baisi mokytoja)“. Dalia Remeikienė: „Chemija/ Visuomenės mokslai“. Vaida Lipinskienė: „Dailė/ Chemija“. Vilma Gaigalienė: „Matematika, chemija/ Istorija“. Rita Čypienė: „Visos kalbos/ Fizika“. Nida Butėnienė: „Matematika/ Biologija“. Janina Ponelienė: „Lietuvių k./ Geografija“. Rima Bielskienė: „Lietuvių k./ Matematika“. Kristina Prakopienė: „Lietuvių k., matematika/ Istorija“. Stasys Katauskas: „Geografija, istorija/ Matematika“. Ingrida Bernadišiūtė: „Lietuvių k., geografija/ Kūno kultūra“. Ingrida Beinorienė: „Nemėgau piešti“. Dalija Kontenienė: „Biologija/ Istorija, nes mokytoja rėkė ant mokinių“. Neringa Pagojienė: „Geografija, istorija, prancūzų k./ Matematika, chemija, informatika“. Jurgita Paušienė: „Chemija, biologija/ Lietuvių k.“.

AR KADA BĖGOTE IŠ PAMOKŲ?

Inga Lauksėdienė: „Vieną kartą pabėgome visa klasė iš fizikos“. Eglė Aniūnienė: „Kartu su visa klase, viena- ne...“. Dalia Remeikienė: „Buvau pabėgusi su drauge vieną kartą, bet sužinojo tėvai ir daugiau niekada nebuvo tokių minčių“. Rita Čypienė: „Taip, vieną kartą 8 klasėje iš keturių pamokų“. Rima Bielskienė: „12 klasėje iš kūno kultūros“. Vilma Gaigalienė ir Kristina Prakopienė: „Taip, vieną kartą, visa klasė žiūrėti serialo „Tiesiog Marija“. Ingrida Beinorienė: „Vieną kartą bėgau, bet visgi sugrįžau...“. Neringa Pagojienė: „Taip, iš pirmo aukšto visa klasė šokome pro langą“. Šeši mokytojai nė karto nebėgo iš pamokų.

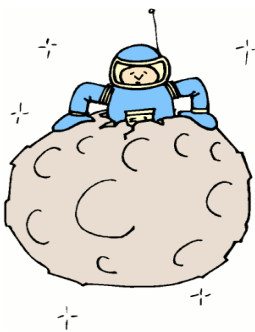
Ech... Buvo laikai...

KOKIAS BAUSMES MOKYTOJAI SKIRDAVO MOKINIAMS?

Inga Lauksėdienė: „Palikdavo po pamokų, reikėdavo tvarkyti klases, mokyklos aplinką“. Eglė Aniūnienė: „Po pamokų... Daug prirašyti“. Inga Račkauskienė: „Bardavo, skambindavo tėvams. Reikėdavo išeiti į fojė prieš visus per susirinkimą, gėdindavo“. Dalia Remeikienė ir Nijolė Magelinskienė: „Ausis nusukdavo, į kampą pastatydavo“. Renata Strelčiūnienė ir Rima Bielskienė: „Eidavome pas direktorių“. Vaida Lipinskienė: „Skaudžios bausmės, net nesinori prisiminti...“. Vilma Gaigalienė: „Svarstydavo pionierių sueigoje“. Nida Butėnienė: „Reikėdavo rašyti kelis lapus, kad daugiau nebėgsiu iš pamokų“. Janina Ponelienė: „Trindavome trintuku koridoriaus ir laiptinės sienas“. Kristina Prakopienė: „Gaudavau iš šlapios kreidutos kempinės į veidą, jei nususukdavau paplepėti su draugais arba su liniuote per pirštus, jei netvarkingai rašydavau...“. Egidijus Lungis: „Pastabos į pažymių knygelę“. Stasys Katauskas: „Pradinėse klasėse čiupdavo už plaukų ir trunkydavo galvą į lentą (man irgi yra taip buvę). Vyresnėse klasėse tokių nesąmonių nebebuvo“. Jurgita Vaitiekūnienė: „Statydavo prieš klasę ir viešai svarstydavo“. Neringa Pagojienė: „Labai daug užduodavo namų darbų, auklėtoja neleisdavo daryti žiburėlių, per kūno kultūros pamokas tekdavo bėgti trimis ratais daugiau“.

KUO SVAJOJOTE BŪTI UŽAUGĘ?

Inga Lauksėdienė: „Norėjau būti buhalterė arba dirbti banke“. Eglė Aniūnienė: „Mokytoja. Namie ir dabar stovi pavėsinė, o virš įėjimo pati užrašiau Mokykla“. Zina Kirkilaitė: „Svajojau būti architektė, bet bijojau, kad neįstosiu, nes buvo 12 kandidatų į vieną vietą, o aš- kaimo vaikas“. Renata Strelčiūnienė: „Svajojau būti darželio auklėtoja“. Dalia Remeikienė: „Norėjau būti mokytoja“. Vaida Lipinskienė: „Svajojau būti gydytoja, bet labai bijau kraujo, todėl svajonė ir liko svajone“. Janina Ponelienė: „Norėjau dirbti saldinių fabrike“. Kristina Prakopienė: „Maža būdama norėjau tapti mokytoja, o vyresnėse klasėse- tik ne mokytoja ir ne gydytoja. Tėvai mane matė tik siuvėja arba kirpėja“. Stasys Katauskas: „Norėjau būti futbolininku“. Ingrida Bernadišiuūtė: „Visuomet žinojau, kad noriu globoti, padėti vaikams“. Jurgita Vaitiekūnienė: „Norėjau būti teisininke arba istorijos mokytoja“. Neringa Pagojienė: „Vertėja“. Jurgita Paušienė: „Gydytoja arba mokytoja“. O nepaminti mokytojai tapo tu, kuo ir svajoto- mokytojais.

PALYGINKITE JŪSŲ LAIKŲ IR DABARTINĘ TVARKĄ MOKYKLOJE

Inga Lauksėdienė: „Tvarka buvo griežtesnė. Rytais reikėjo būtinai daryti mankštą, negalėjome net pagalvoti, kad atėjus į mokyklą galime nenuieiti į pamokas“. Eglė Aniūnienė: „Anksčiau apie mokinius mažiau tupinėjo“. Inga Račkauskienė: „Mokytojai turėjo daugiau galimybių, nebijojo pasakyti ar net pakeiksnoti mokinio“. Zina Kirkilaitė: „Tvarka mokykloje nedaug pasikeitė“. Nijolė Magelinskienė: „Mokytojas mums būdavo didžiulėje pagarboje“. Dalia Remeikienė: „Mokiniai labai klausė tėvų, mokytojas buvo labai gerbiamas“. Rita Čypienė: „Anuomet daugiau buvo suvaržymų, dabar daugiau laisvės“. Birutė Lungienė: „Per pertraukas koridoriuose reikėdavo vaikščioti po du ratu“. Nida Butėnienė: „Niekas nekalbėdavome prieš mokytoją, neatsikalbinėdavome. Per pertraukas negalėdavome prie palangių stovėti, tik vaikščioti dviem eilėmis kaip kelyje“. Janina Ponelienė: „Bijojome mokytojų. Pertraukų metu vaikščiojome koridoriais su knygomis rankose“. Rima Bielskienė: „Mus mažiau bausdavo nei dabar“. Stasys Katauskas: „Kaip gerai, kad nebeliko visokių komunistinių pionieriškų marazmų“. Ingrida Bernadišiuūtė: „Daugiausia atsakomybės kliūdavo auklėtojai: ji sužiūrėdavo pabėgimus, namų darbus, švarą ir t.t.“. Jurgita Vaitiekūnienė: „Daugiau dominavo liepimas, nurodymai, prievarta. Dabar daugiau demokratiškumo, nevaržoma mokinių nuomonė, yra galimybė rinktis, ko mokytis“. Dalija Kontenienė: „Šiuo metu labai trūksta mokiniams tolerancijos“. Neringa Pagojienė: „Skiriasi kaip diena nuo nakties. Seniau mokiniai buvo pareigingesni, mandagesni, nuoširdesni, o svarbiausia, galvoje- tik mokslas. Dabartinė karta labai žingeidi, visko nori tuoj ir dabar“.

Gera prisiminti...

KOKS LINKSMIAUSIAS IR LIŪDNIAUSIAS PRISIMINIMAS IŠ MOKYKLOS?

Inga Lauksėdienė: „Jų buvo labai daug!“ Eglė Aniūnienė: „Mokytojai parodžiau liežuvį ☺. Nuo sunkios ligos mirė viena mokytoja ☹“. Inga Račkauskienė: „Mokyklos bandymų sklypelyje nuskynėme visus rabarbarus, susimokėjom baudą, iškvietė tėvus, gėdino visą klasę. Nebeskanūs nė rabarbarai... ☺ Bauda buvo 50 kapeikų“. Zina Kirkilaitė: „Pabėgę iš pamokų eidavome į žvyruobes ir dūkdavome sniege ☺. Liūdniausios nepasakosiu... ☹“. Dalia Remeikienė: „Linksmiausia buvo, kai berniukai atėjo į mokyklą, knygas susidėję ne į kuprines, o į kibirus ☺“. Rita Čypienė: „Linksmiausia buvo, kai vietoj popieriaus (antrinių žaliavų) į priėmimo punktą klasė nunešė įpakuotas šaligatvio plyteles ☺. O liūdniausias įvykis- nuskendo klasės draugas ☹“. Birutė Lungienė: „Liūdniausia buvo baigti mokyklą ☹“. Janina Ponelienė: „Linksmiausias- Naujųjų metų karnavalas, o liūdniausias- dvejetas už matematiką“. Kristina Prakopienė: „Linksmiausia buvo, kai visa klasė šokome pro langą, nes užsikirto durys, prieš ateinant mokytojui vesti pamoką. Pamenu, kaip neišsipagiriøjės rusų k. mokytojas vis griauždavo iš stalčiaus išsitrauktą supuvusį, musiukais aplipusį obuolį ☺. Liūdnu įvykių nepamenu...“. Stasys Katauskas: „Linksmiausia buvo, kai 11 klasėje su bendraklasiais naktį ėjome alaus pirkti, detalių nepasakosiu ☹“. Ingrida Bernadišiuūtė: „Linksmiausia prisiminti auklėtoją ir draugus- vieningą šeimą ☺, o nenoriu prisiminti chemijos pamokos prie lentos ☹“. Jurgita Vaitiekūnienė: „Pamenu, kaip mokytoja sakė, kad mes lojam kaip šunys ☺ Na tada mes ir pradėjom kaip tik galim loti ☺“. Dalija Kontenienė: „Liūdniausias įvykis- klasės draugo išvykimas į koloniją ☹“. Jurgita Paušienė: „Kaip pikta ir liūdna buvo, kai palikau namie referatą, mokytoja manimi netikėjo ir parašė dvejetą ☹“.

UNIFORMOS, KURIAŲ PRIVALĖJOTE DĖVĖTI, PRIVALUMAI IR TRŪKUMAI

Privalumai: visi atrodėme vienodai, pasitempę; galėdavome pasipuikuoti „kalnieriukais“ (Inga Račkauskienė); nereikėdavo galvoti, ką rengtis (Zina Kirkilaitė, Birutė Lungienė); patogi, stilinga ir patvari uniforma (Arvydas Vaitiekūnas); buvome tvarkingi (Janina Ponelienė); užmaskuodavo socialinius skirtumus (Stasys Katauskas).

Trūkumai: daug darbo išlyginant uniformas, prisiuvant apykaklaite (Inga Lauksėdienė); pačiai tekdavo lyginti klostytą uniformą (dauguma mokytojų); nepatogi ir šiurkšti prijuostė (Renata Strelčiūnienė); ganėtinai bjauri, graužianti suknelė (Vaida Lipinskienė); sudėtinga išskalbti (Birutė Lungienė); labai nepatogios suknelės (Nida Butėnienė); ne visada ji buvo patogi, patraukli, niekas neklaušė, ar patogu ją vilkint grėbti lapus, valyti sienas (Jurgita Vaitiekūnienė); nepatiko ruda spalva (Neringa Pagojienė).

MOKYTOJAS? BŪTI MOKYTOJU? NE... O GAL ?

Po smagiai praleistos Mokytojų dienos gimnazijos mokiniams buvo pateikti keturi klausimai apie mokytojo profesiją. Apklausoje dalyvavo 70 mokinių iš 5-8, Ig-IVg klasių.

Į klausimą „**Ar norėtum tapti mokytoju?**“ 48 mokiniai atsakė NE, 14- NEŽINAU ir 8 TAIP. Galbūt tikrai išsipildys noras tapti mokytoju penkiems septintokams, vienam antrokui gimnazistui ir dviem abiturientams. Ateitis parodys!

Į klausimą „**Ar mokytojas gali tapti geriausiu draugu?**“ 19 mokinių net nežino, vyksta tyrinėjimas, ieškojimas, 22 mokiniai sako griežtą NE ir 29 mokiniai teigia, kad gali mokytojas tapti draugu.

Į klausimą „**Ar yra mokytojų, kuriuos laikai savo autoritetu?**“, gaila, tačiau net 29 mokiniai tokio mokytojo neturi, 15 dar ieško, nežino, o 26 mokiniai sako TAIP, aš tokį mokytoją turiu.

Paskutiniu klausimu norėta sužinoti, **koks turi būti mokytojas, kad Tau patiktų?** Draugiškas, kantrus, supratingas, geras, išsilavinęs, bendraujantis, sąžiningas, griežtas, linksmas, teisingas, sutariantis su mokiniais, protingas, gudrus, turintis savitvardos, atlaidus, mažiau blogų emocijų, sutariantis su mokiniais, užjaučiantis, sugebantis sutelkti kitų dėmesį, turintis humoro jausmą, darbštus, mielas, mylintis.

Apklausa atliko IIIg klasės mokinės Indra K. ir Sandra K.

NAUJOKAI JAU ĮSILIEJO Į VAŠKŲ GIMNAZIJĄ

Jau du mėnesius Vaškų gimnazijos koridoriais vaikšto, pamokose sėdi ir mokosi, renginiuose dalyvauja mokiniai, kurie šiais metais pradėjo mokytis pas mus. Apklausėme naujokus po adaptacinio laikotarpio, kaip jie čia jaučiasi. Apklausoje dalyvavo 2-8, Ig-IIIg klasių mokiniai.

2-8 klasėms buvo pateikti šeši klausimai. Pažvelkime į mokinių atsakymus.

Ar patinka Tavo auklėtoja/as? Visi vienbalsiai atsakė TAIP.

Ar sutari su klasės draugais? TAIP atsakė visi, išskyrus vieną mokinį.

Kokia pamoka labiausiai patinka? Daugumai kūno kultūra, antroje vietoje- dailė, trečioje vietoje- technologijos ir matematika.

Kokia pamoka labiausiai nepatinka? Anglų k., lietuvių k., gamta ir žmogus, istorija, fizika, muzika, matematika (kiekvienam dalykui - po du mokinius).

Ką veiki per pertraukas? Daugiausia žaidžia ir kalbasi su draugais, vaikštinėja.

Kokius būrelius lankai? Šokių, Gudručių, keramikos, chorą, architektūros, liaudies šokių, bibliotekos, muzikos, sporto, floristikos. Keturi nelanko jokio būrelio.

Ig-IIIg klasių mokiniams buvo pateikti 8 klausimai. Pažvelkime į jų atsakymus.

Ar Tau patinka Vaškų gimnazija? Visi sako TAIP.

Ką sunkiausia mokytis šioje gimnazijoje? Vienam biologija, vienam fizika, o likusiems niekas nesunku.

Ar Tavo klasė draugiška? Visi sako TAIP.

Ar turi draugų iš kitų klasių? Vėl visi sako TAIP.

Ar jau išsirinkai mėgstamiausią mokytoją? Trys dar neturi tokio, o kiti turi savo auklėtoją.

Kokius būrelius lankai? Jokių.... Nei vienas nieko nelanko...

Ko Tau trūksta šioje gimnazijoje? Visiems čia viskas puiku ir nieko nepasigenda. Tik vienam mokiniui trūksta panelės ☺

Ar valgykloje teikiamas maistas Tau tinkamas? Visi tuo patenkinti.

PENKTOKAI JAU PAKRIKŠTYTI

Spalio 1 dieną 5 klasės mokiniai pagaliau sulaukė savo krikštynų. Į darbą jau spėjusius įnykti penktokus sutrukdė šeštokai. Penktokai buvo informuoti, kad šiandien jie bus pakrikštyti, todėl buvo aprengti baltomis krikšto skraistėmis ir turėjo suvalgyti po keptos duonos riekelę su česnaku, kad būtų stiprūs prieš juos laukiančius išbandymus.

Po pamokų į klasę atėję šeštokai visus penktos klasės mokinius sukvietė po kelis į lankus ir nusivedė į lauką pažintinei kelionei po „Dievų šalį“. Pasivaikščioję aplink mokyklą sugrįžo prie pradinės mokyklos durų ir įteikė penktokams po riešutą, kaip proto ir žinių simbolį. Tada sustojo prie direktorės durų ir pagarbino direktorę, pabučiuodami jos duris, už tai penktos klasės mokiniai gavo po medaus šaukštelį kaip mokyklos simbolį. Tuomet penktokai buvo nuvesti į aktų salę, kur laukė kūrybinės užduotys. Jie turėjo nupiešti auklėtojos portretą, o vėliau jį pristatyti. Reikėjo iš dubens su vandeniu ištraukti obuolį su burna ir suvalgyti. Reikėjo dviem poroms susilietus nugaromis nunešti balioną iki salės vidurio ir susprogdinti. Paskutinis išbandymas - PRIESAIKA - penktokus lydės visą laiką, kol jie mindžios Vaškų gimnazijos slenkstį. Prisiekusieji turėjo įmerkti pirštą į rašalą ir padėti anspaudą ant priesaikos lapo. Įteikti Krikšto liudijimai įrodo, kad penktokai jau nebe kūdikiai.

TREČIOKŲ GIMNAZISTŲ KRIKŠTYNOS 2016

Spalio 14 diena prasidėjo kaip eilinis penktadienis, klasės valandėlė. Tačiau ši klasės valandėlė buvo neįprasta, nes viduryje jos atėjo ketvirtokų gimnazistų būrys su rožiniais ir žydrais seilinukais. Vaida draugiškai ir linksmi tarė sveikinimo žodžius ir prasidėjo krikštynų pirmasis etapas. Gavome pusryčius- mažas sumuštinukas su „kava“. Aš jo net neparagavau, atidaviau klasiokui, nes keistas skonis pasirodė. „Kavos“ irgi negėriau, tik palaižiau, bet užteko, kad suprasčiau, jog pridėta druskos ir cinamono. Kol vieni pusryčiauo, kiti jau buvo gražinami- puošiami seilinukais, veidai dažomi akių šešėliais, juodu tušu labai greitai buvo

paryškinti mūsų antakiai. Nuo šių grožio procedūrų nepabėgo ir mūsų auklėtoja, tik jai neteko tiek daug, gal dažų pritrūko...

Išgražinti, papuošti mes vaikščiojome gimnazijos koridoriais, sėdėjome pamokose. Kažkur po trijų pamokų jau kilo noras viską nusivalyti, bet nediršome, nes krikštatėviai griežtai tai uždraudė daryti, kitaip mums skirtų bausmes.

Pasibaigus keturioms pamokoms, per ilgąją pertrauką visi susirinkome ketvirtokų klasėje, kur tikrino mūsų protinius gebėjimus. Teko spręsti kryžiažodį. Jis buvo gana rimtas, kai kur net teko pasukti galvą. Privalėjome jį išspręsti, kad gautume krikšto pažymėjimą ir teisę vadintis tikrais trečiokais gimnazistais. Bendromis jėgomis įveikėme. Vėl sukirtę po sumuštinuką, tąkart tokį ūkišką ir velniškai skanų, keliavome į likusias pamokas.

Ir štai krikštynų ceremonija. Visa klasė susirinkome antrojo aukšto fojė, sustojome eilute. Pirmoji užduotis teko gana linksmi ir nebaisi- teko padainuoti dainelę „Du gaideliai“. Buvome suskirstyti į tris grupes ir ištraukėme lapelius, kaip tą dainą turime atlikti. Pirmoji grupė, kurioje buvau ir aš, šią dainelę turėjo atlikti liūdnei. Sutarėme dainuoti nuleidę akis į žemę, kad vaizdas būtų liūdnas, tačiau kuo labiau stengėmės būti liūdnais, tuo labiau ėmė juokas. Kai galvoji apie tai, kad nesusijuoktum, pamiršti žodžius ir vidury ta dainelė vėl prasidėjo iš naujo ☺ Antroji grupė „Du gaidelius“ turėjo atlikti linksmi, tad problemų nebuvo- juokas ir džiaugsmas skambėjo dainelėje. Klausantis tos dainelės, kilo mintis, kažin kaip reiktų ją repuoti? Ir su ta mintimi išgirštu trečiosios grupės užduoti: surepuoti dainelę. Šioje užduotyje daugiausiai pasireiškė auklytė, ji ir atliko šį repą, o grupelės nariai tik pritariamu balsu palaikė ją. Po linksmo prasidainavimo teko ir keistai pašokti. Pajudėjusius ir prisijuokusius iš širdies, jau rimtai mus suklypdė ant kelių ir prasidėjo krikšto apeigos. Net kunigas buvo! Visi davėme priesaiką, kurios turėsime laikytis iki ketvirtokai baigs gimnaziją. Po priesaikos priėmimo mus visus laimino: tepė kaktą medumi, kurio tikrai negailėjo, ir barstė geromis saujomis miltų, kurių teko ir į akis, ir į plaukus. Kai „kunigas“ artėjo link manęs, tada ir supratau, kam reikalingas tas seilinukas. Rimtumas praėjo, o juokas tik vis labiau ėmė. Ir štai „kunigas“ su kibiru vandens. Gražiai mus šlaksto su dažymo šepečiu, džiaugiamės, kad ne iš kibiro pila, bet.... eilės gale klūpėjęs Rokas buvo pakrikštytas labai šlapiai- jam užpylė visą likusį vandens kiekį iš kibiro. Aš vos spėjau atsistoti, nes būtų buvęs panašus likimas kaip ir jam. O kiek juoko tada buvo, net dabar juokiuosi, kai rašau šį straipsnį ☺ Palaiminti pagal visas tradicijas dar pasirašėme ant dokumento, užlapnodami savo rankas su dažais. Krikštynų pabaigoje gavome oficialius krikšto pažymėjimus.

Už nepakartojamą šventę tariame nuoširdų AČIŪ ketvirtokams gimnazistams ir jų auklėtojai ☺!

Daugiau nuotraukų rasite <http://vaskai.pasvalys.lt/>

Mintimis pasidalijo IIIg klasės seniūnė Dalia L.

HELOVINAS PAVERGĖ MOKINIŲ ŠIRDIS

Paskutinės dienos prieš atostogas lietingą ir šaltą vakarą būrys mokinių, virtę raganomis, numirėliais bei kitais baisiais gyviais, susirinko į Vaškų gimnazijoje organizuotą teminį Helovino vakarą, kur visus pasitiko būrys ne šio pasaulio vakarėlio šeimininkų- mūsų mokytojų. Mokykla skendėjo tamsoje. Atmosfera buvo baugi, visur tvyrojo baimė, girdėjosi baisūs klyksmai, vienintelė šviesa sklido nuo moliūgų, kurie buvo vieni mieliausių atributų gimnazijoje.

Susirinkę mokiniai turėjo dar pusvalandį pabaigti sukurti savo įvaizdį ar padėti tai padaryti draugui. Pasibaigus pasiruošimo laikui visi rinkosi pirmojo aukšto vestibulyje ir susipažino su tam tikromis to vakaro taisyklėmis. Tuomet viskas ir prasidėjo... Kadangi pirmai užduočiai reikėjo protinių sugebėjimų, vaizduotės, prieš ją pasistiprinome „smegenimis“, kurių dėka atpažinti kūno dalis bei sukurti šurpią istoriją buvo vieni juokai. Tamsoje iš paslaptinių maišelių traukėme „kūno dalis“, kurias turėjome atpažinti ir kuriant šurpiąją istoriją jas įpinti... Vėliau sukramsnoję po TIKRĄ širdį, išbandėme savo basų pėdų jautrumą, užrištomis akimis mus vedė per įvairius šlykščius organus, neaiškius turinius dėžėse. Buvo labai bjauru kaip per tikrą numirėlių vakarėlį. Pasmaguriavę smegenimis ir širdimis, paragavome ir akių. Sustiprėjus regėjimui lindome mumijos urvu, kuriame mūsų laukė įvairūs pavojai. Ir štai paskutinė ir bene baisiausia užduotis jos laukiantiems – tai siaubo kambariai, pavadinti „žarnyno valymo“ bei „akių ir nosies valymo“ kabinetais, iš kurių girdėjosi vien tik kraupūs klyksmai. Kas juose vyko, žinojo tik ten esantis „pacientas“. Visą atkentėjusieji galėjo paskanauti likučiais po valymo užduoties- „fekalijomis“ ir „ausų siera“- bei baigti šį baugų bei kartu įdomų vakarą trunkia muzika ir šokiais.

Kadangi tai buvo pirmasis toks renginys mūsų gimnazijoje, galime pasakyti, kad pirmas blynas nėra prisvilęs. Visuomet yra kur tobulėti, tačiau visi renginio dalyviai išsiskirstė patyrę daugybę naujų, linksmų ir baugių potyrių, paragavę tokio maisto, kurio savo noru retas kuris valgytų, bei puikiai praleidę niūrų rudenišką vakarą. Smagiai pasilinksminome ir pasitikome atostogas! Norime labai padėkoti organizatoriams už nepakartojamą renginį. Ačiū! Tai buvo idealus vakaro praleidimas visiems dalyvavusiesiems. Tikimės, jog tokių renginių pas mus bus ir ateityje!

Mintimis apie renginį dalijosi IIIg klasės mokinė Goda S. bei IIg klasės mokinės Ligita G. ir Karolina V.

ATSILIEPIMAI APIE HELOVINĄ

Vaškų gimnazijos pagalbos mokiniui specialistė Kristina Prakopienė socialiniame tinkle facebook.com kalbino Helovino dalyvius. Jų nuomone apie įvykusį renginį dalinasi mūsų laikraštuke:

Jovita N. (7 kl.): Labai įdomu buvo. Labai daug prisiminimų. Baisiausia buvo, kai reikėjo valgyti širdį ir kai reikėjo eiti basom. Įdomiausia buvo, kai reikėjo istoriją skaityti ir kūno dalis atspėti, patiko pro tunelį lįsti ir dar diskoteka.

Ar atpažinai mokytojus? Na, buvo sudėtinga iš pradžių, bet iš balso atpažinau

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Iš pradžių atrodė, jog čia koks garso įrašas paleistas, bet vėliau, kai kiekvieną kartą vis skirtingi balsai buvo, tai truputį išsigandau.

Kaip su ta šurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Nežinau, kas ten buvo. Tik žinau, jog glitėsiai kažkokie ir labai smirdantys, dar kai grįžau namo nenusiplovė tas kvapas. Istorijoje jis tapo žarnomis.

Dangira M. (IIg kl.): Jaučiuosi puikiai! Baisiausia buvo, kai reikėjo eiti basomis, o įdomiausia lįsti mumijos urvu ir šokiai. O Jūs nuostabiai atrodėte!

Ar atpažinai mokytojus? Ne iš karto. Jūsų neatpažinau ir savo auklėtojos.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Truputį bijojau, bet žinojau iš kitos mokyklos tą triuką su žvake, kad reikia ją užpusti savo rėkimu

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Radau kažką glitaus ir nežinojau tiksliai, kas tai, iš pradžių maniau, kad gyvas. Pavadinau žarnomis

Gerda S. (IIIg kl.): Labai džiaugiuosi, kad dalyvavau, buvo daug įdomiau nei tikėjausi. Geriausia tai klizma. Baisiausia buvo eiti per tas dėžes nieko nematant.

Ar atpažinai mokytojus? Sunkiai, bet pažinau. Jolantytė buvo, taip? Nelabai pažinau

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Stovėjome su Gabriele kartu prie durų ir girdėjome, kaip Samanta spiegė, tai galvojom, kad ten visiems specialiai liepia rėkti. Geriausia tai, kai įėjau, sako nusirenkite, jau galvojau, kad rimtai rengtis reiks.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Kažkokius slidžius rutuliukus – smegenis.

Paulius J. (7 kl.): Buvo labai linksma. Tiek kad dabar truputį užkimeš, nes žviegti reikėjo. Baisiausia buvo eiti į tą kambarį, eiti užrištomis akimis. Šiaip tai labai įdomu buvo. Labiausiai patiko mokytojų rūbai.

Ar atpažinai mokytojus? Atpažinau visus.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Galvojau, kad per kompiuterį garsai.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Radau kepenis ar širdį. O jūsų auklėtinė naujokė gavo viščiuko žarnas kartu su Jovita. Buvo labai baisu, nes galėjo būti kažkas nešvaraus.

Žygmantė N. (IIg kl.): Nuotaikos geros. Tik neskanu prisiminti tas širdeles kur valgėm...eh. Įdomiausia tai... viskas. O kaip ėjimas per žarnas? Labai linksma, buvo smagu po to pasižiūrėti, per ką ėjom. Renginys buvo super!

Ar atpažinai mokytojus? Visus atpažinom, tik Jūsų iš pat pradžių ne. Manėm, kad mokinė. Po to kažkaip atpažinom, kad Jūs.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Tik dar labiau norėjosi sužinoti, kas ten vyksta, tai manau, kad tik dar labiau sudomindavo. Nebijojai? Ne, drąsiai ėjau.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Net nežinau, kažkas nemalonaus ir šlykštaus, galbūt žarnos. Tai parašėm, kad berniuko žarnos

Auksė B. (7 kl.): Labai puikiai viskas. Baisiausia tai valgyti širdį, labai įdomu buvo eiti per tą taką. Reikėtų kiekvienais metais daryti.

Ar atpažinai mokytojus? Nors sunkiai, bet iš karto.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Galvojau, kad reikia specialiai sukelti baimę.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Radau šiaudus. Turbūt tai buvo plaukai

Samanta B. (IIIg kl.): Labai patiko, viskas nuostabu buvo, be galo įdomu. Tik kepenėlės šlykštu buvo. (Jų net nebuvo☺) Tai kažkas ten iš mėsos. (Ten kalakuto širdutė). O... fuuu!

Ar atpažinai mokytojus? Na gal ne taip iškart, bet greit.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Galvojau, kad ten verčia rėkti, o po to kai pačią įvedė ir pasakė gulti ant stalo, tai išsigandau, pagalvojau, kad rimtai ten ant tos žvakės paguldys, dėl to ir rėkia visi. Jau pradėjau rengtis. Segiausi kelnes. Nusirengiau marškinius. Kai pradėjau kelnes mautis, sako „gerai, nieko čia nebus su tavim“ ir tada surišo rankas. Taip rimtai mokytoja šnekėjo, kad patikėjau. Aš taip rėčiau garsiai du kartus, kiek galėjau, o žvakė kaip neužgeso, taip neužgeso.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Burbuliukus- akis.

Andrėja R. (7 kl.): Nuotaikos puikios! Viskas buvo be galo įdomu! Baisiausia buvo užrištomis akimis eiti. Visos užduotys patiko.

Ar atpažinai mokytojus? Mokytojus pažinau iš balso arba veido.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Iš pradžių buvo baisu, bet paskui nelabai.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Pjuvenas- kaulo drožles.

Sandra K. (IIIg kl.): Baisiau negali būti, kai nežinai, ką tau deda į burną, o įdomiausia eiti užrištomis akimis. Šlykštu, gyvenime tokio maisto nevalgiau, vos neapsivėmiau nuo tos širdies... Be to, per tas žarnas vaikščioti irgi šlykštu. Visą gerklę prarėčiau fizikos kabinete. O ko rėkei? Reikėjo.

Ar atpažinai mokytojus? Ne visus atpažinau iškart.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Iš pradžių baisu, bet teko susitaikyti.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Kažkokios vatos, sakau, gal oda.

Karolina V. (IIg kl.): Įdomiausia tai buvo tas žarnyno valymas, lindimas per žarną, nu tas vaikščiojimas per tas nesąmones nelabai malonus. Ir dar tos širdys labai nepatiko. Dar norėtum kartą tai patirti? Norėčiau, tik be širdžių ir kalafiorų valgymo. Patapti kažkuo nelabai norėjosi, norėjosi, kad būtų patogų. Šitais metais nieko per daugiausiai nežinojom, bet kitais metais persirengsim ir mes, kad jūs mūsų neatpažintumėt.

Ar atpažinai mokytojus? Jūsų ir mūsų auklėtojos daug kas nepažino, bet po to susipažinom iš naujo.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Labai išsigandau, nes turėjau eiti antra, galvojau, kas dabar bus, bet stengiausi nugalėti baimę.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Ammm, dar iki šiol nesupratau, kas ten buvo... Kažkas labai lipnaus ir smirdančio.

Giedrė C. (IIIg kl.): Jūs labai mane išgąsdinote. Baisiausia buvo koridoriuje, kai reikėjo eiti užrištomis akimis. Šiaip visos užduotys labai smagios ir įdomios, tik tiek kad labai šiurpu buvo.

Ar atpažinai mokytojus? Ne, neatpažinau beveik visų, ypač jūsų neatpažinau, todėl ir išsigandau.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Labai bijojau, kaip jie ten spiegė.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Žiauru buvo, įkišau ranką į kažką šlapią ir smirdantį.

Ligita G. (IIg kl.): Super po Helovino, puiki šventė, viskas buvo įdomu, tik prie užduočių laukti reikėjo ilgokai, bet buvo verta. Baisiausia tai turbūt, kur basomis reikėjo vaikščioti užrištomis akimis.

Ar atpažinai mokytojus? Jus, auklėtoją ir lietuvių mokytoją buvo sunku atpažinti. Gerai įsižiūrėjom ir supratom, kas kuo persirengę.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Kadangi aš pirma buvau, aš nieko prieš tai negirdėjau, tai aš net nežinau, koks tai buvo jausmas. Viena draugė sakė, kad žymiai baisiau pasidarė.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Nežinau, kas ten tiksliai buvo, kažkokie rutuliukai nedideli ir slidūs - akys.

Urtė P. (7 kl.): Man tai labiausiai patiko eiti ten, kur tas tunelis buvo pilnas kamuolių. O kas baisiausia buvo? Eiti basomis per tas visokias nesąmones.

Ar atpažinai mokytojus? Nelabai. Jus sunku buvo atpažinti

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Nežinau.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Šieną.

Rokas A. (IIIg kl.): Super atrodėte. Viskas ok. Kas Tau labiausiai patiko vakarėlyje? Gal kur buvom užrištomis akimis. Šiaip net nežinau.

Ar atpažinai mokytojus? Jūsų neatpažinau. Rimtai. Visus lengvai, pažiūrėjau ir atspėjau, tik sakau, Jūsų ne. Kol kiti nepasakė, nebūčiau sužinojęs.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Supratau, kad ant „prikolo“ rėkia visi. Labai visi išsiduoda.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Radau vatos. Plaučiais ar plaukais pavadinau, nepamenu.

Eglė P. (7 kl.): Po Helovino jaučiuosi visai gerai, man Helovinas patiko. Viskas buvo įdomu. Kuri užduotis Tau buvo baisiausia? Tai kad visos buvo baisios. Ypač, kai užrištomis akimis reikėjo ten per tas kliūtis eiti.

Ar atpažinai mokytojus? Mokytojus kai kuriuos atpažinau iš karto, o kai kuriuos ne.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Na truputį išsigandusi buvau.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Na aš pati nelabai supratau, kas ten, bet jaučiau, kad kažkas minkšto. Na pamaniau, jeigu kažkas minkšto, tai gal kokia širdis

Rytis S. (8b kl.): Jaučiuosi gerai. Man baisiausia buvo, kai ėjau pas žarnų daktarą. Įdomiausia buvo, kai reikėjo eiti per nežinomus daiktus basomis kojomis.

Ar atpažinai mokytojus? Mokytojus atpažinau iš karto, sunkumų nebuvo.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Išgirdęs mokinio klyksmą norėjau pats kuo greičiau įeiti į kabinetą

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Kažkokius plaukus.

Mindaugas M. (Ilg kl.): Gerai jaučiuosi, kas buvo baisiausia - niekas, įdomiausia, kai reikėjo eiti per tas visas tešlas, „traskus“ ir visas tas dėžes.

Ar atpažinai mokytojus? Mokytojus atpažinau lengvai, tik Jus labai sunkiai.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Kai girdėjau klyksmus, galvojau ką ten daro, o taip pats nei kiek nebijojau. Ačiū už gerą Heloviną!

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Įkišau ranką, kažkokie rutuliukai, tie rutuliukai, manau, kur įdedi į vandenį ir jie išsipučia. Tai smegenys.

Austėja J. (7 kl.): Jaučiuosi gerai. Baisiausia buvo, kai reikėjo eiti pas ausų daktarą. Įdomiausia buvo kurti istoriją.

Ar atpažinai mokytojus? Atpažinau visus mokytojus, išskyrus Jus.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Baisu buvo eiti į vidų, užleidinėjau kitus vaikus, bet išdrįsau įeiti ir pati bijodama.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Net nesupratau, kažkas šlykštaus.

Gabrielė K. (IIIg kl.): Baisiausia ir šlykščiausia buvo, kai reikėjo valgyti tą širdį kažkokią ir eiti užrištomis akimis per tuos brūdus. Šiaip visos užduotys buvo įdomios.

Ar atpažinai visus mokytojus? Visus pažinau.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Smalsu buvo, ką ten daro, kad visi įjėg rėkia. Truputį baisu gal net, sakyčiau.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Kažkokius smulkintus kaulus, net nežinau, kažką baisiai dvokiančio.

Akvilė S. (7 kl.): Viskas buvo įdomu. Po Helovino vakarėlio jaučiausi gerai, buvo linksma. Baisiausia buvo nežinia, kas už durų.

Ar atpažinai mokytojus? Daugumos mokytojų neatpažinau.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Baimė ir nežinia, kas ten, nejaugi taip baisu.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Šiurpią istoriją kurti buvo labai įdomu, nes geriau susipažinau su kitų klasių mokiniais. Maišelyje, manau, radau plaučius... gal.

Deividas D. (IIIg kl.)

Ar atpažinai mokytojus? Mokytojus atpažinau visus.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Kai koridoriuje stovėjau ir girdėjau riksmus man buvo juokinga.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Kai liepėt ranką įdėti į maišelį, man labai nepatiko.

Rugilė A. (7 kl.): Po Helovino jaučiausi neapsakomai laiminga. Tai mano pirmasis vakaras mokykloje. Baisiausia, taip pat ir įdomiausia buvo, kai reikėjo vaikščioti basomis kojomis po visokius šlykščius dalykus...

Ar atpažinai mokytojus? Visus mokytojus pažinau iš karto.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Kai stovėjau koridoriuje, iš pradžių nesupratau, kodėl jie rėkia. Kai nuėjau pati, nebebuvo taip baisu, kai girdėjau klykiančius kitus mokinius.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Šiurpioji istorija buvo įdomi. Net nesupratau, ką radau maišelyje. Kažkoks minkštas ir plaukuotas dalykas buvo - kažkokie plaukai.

Aiva V. (IIg kl.): Viskas labai gerai, nuotaikos puikios. Įdomiausia ir baisiausia užduotis tikriausiai buvo eiti basomis koridoriumi užrištomis akimis per dėžutes.

Ar atpažinai mokytojus? Pažinau visus mokytojus, tik reikėjo įdėmiau įsižiūrėti į lietuvių kalbos mokytoją, nes iš pirmo žvilgsnio suabejojau kas ten.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Ėjau į kabinetą antra, tad nebuvo baisu, nes pirmosios mokinės nesigirdėjo.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? O su šiurpiąja istorija buvo šiokių tokių keblumų, nes ne visi palietę suprato, kas ten yra. O aš radau maišelyje balioną su vandeniu, tikriausiai ten plaučiai.

Eivydą K. (8a kl.): Labai įdomus renginys! Baisiausia užduotis buvo, kur darė valymą žarnų, ausų... O įdomiausia, kur užrištomis akimis ėjome ir nežinojome, kur dedame kojas...

Ar atpažinai mokytojus? Visus pažinau, tik anglų mokytojos ne.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Galvojau, jog tikrai kažkas vyksta, kad ten kankina jį ... Labai baisu buvo, net bijojau į tą kambarį įeiti...

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Radau supuvusių obuolių... Fuuuuuu...

Gabija M. (8a kl.): Helovinas buvo geras, man patiko. Baisiausia tai buvo žarnų valyme. Įdomu buvo užrištomis akimis vaikščioti.

Ar atpažinai mokytojus? Jūsų nepažinau ir auklėtojos.

Koks jausmas, kai stovėjai koridoriuje ir girdėjai klykiantį mokinį? Girdėti klykiančius vaikus buvo labai baisu. Lauki ir matai, kaip vaikus išveda ir kai jie klykia.

Kaip su ta šiurpiąja istorija? Ką maišelyje radai? Tai buvo tarp kažko vandens įpilta, kaip ir baliono, net nežinau. Pavadinau šlapimo pūsle.

TREČIOKAI GIMNAZISTAI TRUMPAI APIE MOKYMĄSI. PLIUSAI IR MINUSAI

Devyniolika trečiųjų gimnazistų šiemet mokosi šiek tiek kitaip. Mokosi tai, ko reikės ateičiai, mokosi tiek, kiek jiems reikalinga. Bet, ar viskas taip ir „einasi“, kaip sviestu patepta? Panagrinėkime apklausos rezultatus.

Daugiausia informacijos apie profilinį mokymąsi trečiokai gimnazistai gavo iš pavaduotojos, klasės auklėtojos, interneto, psichologės, dalykų mokytojų, direktorės, draugų.

Trečioje gimnazinėje klasėje daugumai patinka mokytis, nes: labiau susikaupia pamokose; klasėje sėdi mažiau vaikų ir lengviau mokytis; mokosi tai, kas labiau patinka; geriau sekasi mokytis; nereikia mokytis to, ko neppureiks ateityje; yra laisvų „langų“; daugiau galimybių rinktis.

Yra plusų, yra ir minusų, tik jų žymiai mažiau: nepatinka, kai kitiems klasės draugams „langas“, o pats turi sėdėti pamokoje; sunkiau mokytis; keitėsi kai kurie mokytojai, prie kurių sunku priprasti.

Koks mokymosi krūvis? Didesnei daliai mokinių krūvis normalus, „pakeliamas“, nes patinka taip mokytis; nes yra laisvo laiko; nesunku mokytis. O mažesnei daliai pasirodo didelis, nes daugiau reikalauja mokytojai; reikia mokytis rimtai; dažnai būna 7 pamokos; labai daug namų darbų; sunkiau mokytis.

Ar sėkmingai pasirinko dalykus, ką mokytis? Beveik visi džiaugiasi dalykais, kuriuos mokosi šioje klasėje, tik keletas mokinių kažką keistų, kai ko atsisakytų.

Ką siūlytų keisti? Bent jau penktadienį nedaryti septintos pamokos; per dieną kad nebūtų trijų vienetų pamokų.

Apklausą atliko IIIg klasės auklėtoja Kristina Prakopienė

Apie visus renginius, kurie įvyko Vaškų gimnazijoje spalio mėnesį, skaitykite gimnazijos puslapyje <http://vaskai.pasvalys.lt/>

NORI BŪTI LAIMINGAS, TAI KASDIEN:

1. Ieškok gero, o ne blogo. 2. Gyvenk savo gyvenimą. 3. Gerai leisk laiką. 4. Mylėk visus. 5. Atleisk kiekvienam. 6. Akimirksniui sustok. 7. Pamiršk, kad turi telefoną. 8. Nustok jaudintis ir nerimauti. 9. Šypsokis. 10. Daug juokis, nestokok gero humoro jausmo.

<i>Redaktorė</i>	<i>Redakcijos nariai</i>	<i>Tiražas</i>	<i>Vaškų gimnazijos laikraštis</i>
<i>Dalia Lukošūnaitė</i>	<i>Sandra Kiznytė</i> <i>Indra Klybaitė</i> <i>Goda Saladūnaitė</i>	<i>40 vienetų</i>	<i>Gimnazijos adresas:</i> <i>Mokyklos 23, Vaškai, Pasvalio raj.</i> <i>Tel. 8 451 41174</i>

